

De N-VA schopt naar onderen en reserveert haar mededogen voor wie al (veel) heeft

Bart Eeckhout is journalist en commentator bij De Morgen.

Kamerlid Zuhail Demir (N-VA) meende het onomstotelijke bewijs van grote fraude in de werkloosheidsuitkering te hebben gevonden. Helaas voor haar bleek al snel dat haar cijfers een stevige nuance verdienen. ©RV

Bart Eeckhout. ©rv

De geciteerde 291 miljoen die de RVA moet terugvorderen blijkt een cumulatie te zijn van alle nog openstaande vorderingen van de voorbije jaren. Nogal wieses dus dat dat cijfer 'aanzwelt', om het in de taal van Demir te zeggen

Kamerlid Zuhail Demir (N-VA) meende het onomstotelijke bewijs van grote fraude in de werkloosheidsuitkering te hebben gevonden. Honderden miljoenen gaan verloren aan onterecht uitgekeerde vergoedingen! Elk jaar groeit dat cijfer!

Helaas voor haar bleek al snel dat haar cijfers een stevige nuance verdienen. De geciteerde 291 miljoen die de RVA moet terugvorderen blijkt een cumulatie te zijn van alle nog openstaande vorderingen van de voorbije jaren. Nogal wiesdes dus dat dat cijfer 'aanzwelt', om het in de taal van Demir te zeggen. Bovendien komt een groot deel uit fraude bij dienstenchequebedrijven. Frauderende werkzoekenden hebben daar weinig mee te maken.

Elke verkeerd of onrechtmatig uitgekeerde euro aan werkloosheidsvergoedingen is er één te veel. Sociale fraude ondergraaft het vertrouwen van de samenleving in het stelsel van sociale zekerheid als een noodzakelijk instrument voor onderlinge solidariteit, een maatschappelijke pechverhelpingsdienst zeg maar. De manier waarop Demir en partijgenoten van haar keer op keer met suggestieve tot ronduit foutieve en misleidende informatie over uitkeringsgerechtigden een amalgaam van fraude proberen te verbeelden, dient evenwel een ander doel. Dit dient niet om de sociale zekerheid uit te zuiveren, wel om haar af te breken.

De opeenstapeling van verdachtmakingen

begint een beetje pijn te doen aan de oren.
Nu eens (bij Demir) zullen werkzoekenden
harder hun best doen om werk te zoeken
als ze hun rekeningen niet

meer kunnen betalen, dan weer innen ze
volop uitkeringen waarop ze geen recht
hebben. In de tussentijd (volgens Liesbeth
Homans) zitten ze met hun kinderen
godganse dagen op café.

**Ja,
de N-VA is een volkspartij, maar dan wel
een die groot is geworden door de valse illusie
op te wekken dat het met de eigen gemeenschap
beter zou gaan als er niet altijd die vervelende
'anderen' waren**

Er zit een morele lijn in deze niet te
stelpen stroom van verwijten. Altijd
schopt de N-VA naar onderen, altijd
reserveert ze haar mededogen voor wie al
(veel) heeft. Ja, de N-VA is een
volkspartij, maar dan wel een die groot is
geworden door de valse illusie op te
wekken dat het met de eigen
gemeenschap beter zou gaan als er niet
altijd die vervelende 'anderen' waren. Nu
eens zijn die anderen Walen, dan
Brusselaars, armen en werklozen, ook al
een keer Berbers... Altijd wordt de schuld
bij een 'zij' gelegd, waartegen 'wij' moeten
worden beschermd.

Het is een plan dat electoraal zonder
meer erg succesrijk is gebleken. Voor een
partij die als ideologische erfenis de
historische emancipatie van de 'kleine
Vlaming' in zich draagt, is het niettemin
een beschamende tactiek.